

పిచ్చివాళ్లు

రచన :

బులుసు-జీ-ప్రకాష్

బియ్యం దేరాం—ఒక యాభైమంది విద్యార్థులం—విశాఖ పట్నం ఎక్స్ కర్సన్. అక్కడుండే సర్వవంతలా చూశాం. అయితే పిచ్చి అనుపత్తి ఒక్కటే మిగిలిపోయింది. ఎలా గతేనేం—చేరుకున్నాం పిచ్చానుపత్తిని. ఒక్కొక్క మహా నీయుణ్ణి చూసుకువస్తున్నాం. మా విద్యార్థులంతా వారివిషయమై “అయ్యో పాపం!” అని ఎవరి విచారాన్ని వాళ్ళు వెల్లబుచ్చాం. ఒక్కొక్క పిచ్చివాణ్ణి ప్రశ్నించాం “మీ పేరేమిటి?” అని. అందరూ సమాధానాలు సావధానంగా చెప్పారు. అప్పుడు మేము ఊహించుకున్నాం “పిచ్చివాళ్ళు చాలా మంచివాళ్ళు!” అని.

కనబడ్డాడెక పెద్దమొద్దు కంఠధ్వనిచేసిన శుంఠ. “పదండ్రా అతన్నికూడా చూసి పేరేమిటో ప్రశ్నిద్దాం” అన్నాడెక ఆర్థంలేని విద్యార్థి. అందరం దగ్గరకెళ్లాం. మొట్టమొదట మాలో ఒక్కడే ప్రశ్నించాడు.

“ఓయ్! నీ పేరు?”

“నువ్వెవరివి?”

“విద్యార్థిని”

“నువ్వు విద్యార్థినిన్నావే! ఏమాత్రం చదువువచ్చునో చూస్తాను. నే నడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం ఇయ్యి. సమాధానం ఇస్తే నాపేరేమిటో తెలియజేస్తా ఇస్తావా?”

“ఓ!” అన్నట్లు పెంకాయ ఊపేడు మావాడు.

అదే సమయానికి ఒకకుక్క అలసిపోయి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి, పిచ్చివాని ఒళ్ళోకి దూకి కూర్చుంది.

“అయితే ఇదేమిటి?” అన్నాడు పిచ్చాడు.

“కుక్క!”

“దాని ముడి నాకు! “దొంగభడవా!” అనే సరికి మేమంతా అక్కడక్కడూ ఉండకుండా ఒకేచోడు!

అహ! పిచ్చివాళ్ళు చాలా మంచివాళ్ళు!

కొన్ని వింత అనుభవాలు

రచయిత : చెరుకుమూడి రాధాకృష్ణమూర్తి

పొద్దున్నే లేచి సరియైన టైముకు రైలు అందుకోవాలని అనుకొని పడుకోడమూ... పొద్దెక్కి నిద్రలేపగనే గడియారానికి ‘కి’ ఇవ్వడం మరిచిపోయిన సంగతి తెలుసుకొని నాలిక చప్పరించడమూ...

కొన్ని జరూరయిన సంగతులు జ్ఞాపకం వుంచుకోడంకోసం చేతిగుడ్డకు ముడులు వేయడమూ... ఒక్కొక్క ముడి ఎందుకు వేసిందీ క్రమేణా మరిచిపోవడమూ...

రెక్కలాచ్చి పైకెగిరినట్లు రాత్రి కలగనడమూ... తెల్లవారి పక్కమీదినుంచి లేవబోయి తూలుతూ కింద పడడమూ...

చక్కెరకోసం అరమైలు నడిచి స్టోరుకెళ్ళడమూ... చక్కెరకార్డు మరిచిపోయిన సంగతి తెలుసుకొని యింటిదారి పట్టడమూ... ఇంట్లో కార్డు పుచ్చుకొని స్టోరుకు తిరిగొచ్చి ‘చక్కెరస్టాకులేదు’ అనిపించుకోవడమూ...

హోటల్లో బాగా మెక్కి పాట్ల సవరించుకొని త్రేపుతూ బిల్లు చేతబట్టుకొని అయ్యరు బల్లదగ్గరకు రావడమూ... జేబులో తడిమిచూచుకుంటే పర్చునుకాస్తా ఎవడో గుట కాయస్వాహా చేశారని తెలుసుకోవడమూ...

పనికిమాలిన వ్రాతలువ్రాసి పత్రికాధిపతులకు పంపడమూ... పంపినదే తడవుగా ‘రిమెండర్లు’ కురిపించడమూ రెన్నెళ్ళు వుంచుకొని ఎడిటర్ మహాశయుడు — వ్యాసాన్ని తిరగ్గొట్టడమూ ... క్లోజ్ డుకవర్కు డెమెరేజీ సమర్పించుకొని యువక రచయిత చెంపలు వాయించుకోటమూ...

జీవానందరిసాయనము

ఊరపిచ్చుకల సత్తుతో ఫలరసములతో మలయాళ పద్ధతిలో తయారుచేయబడినది. శ్రీ పురుషులకు గలుగు అన్ని వ్యాధులకు ఇది దివ్యోషధము. రుచికరమైనది. పథ్యములేదు. సర్వకాలములందు యెల్లరు భుజింపదగినది.

జీవానందరిసాయనమును పుచ్చుకొనిన జీవనరములలోచేరి వచ్చిన మేహ దుర్బీరు నశించును. శ్రీ సంభోగముచే నేర్పడిన తెలుపు కాక, గ్రంధి, మేహవ్యాధి, మేహదురద, పిత్తపాండు, క్షయ, కాసలను పోగొట్టును దీనితోసాటి వేహకాటి లేదు. దురభ్యాసమువలన (హస్తప్రయోగాదులచే) గుహ్యవయము దుర్బలమై చిక్కిపోవును. వేడి, బలహీనము, ధాతునష్టము, స్వప్నస్థితియు, నరముల బలహీనత, ఆయాసము, దేహభీతి, ఆకలిలేకుండుట, మలబద్ధకం, గుల్మము, అజీర్ణం, నిద్రలేకుండుట, మేహకాక, రక్తముచెడుటచే గల్గు వ్యాధులు, మూలకాక, గుండెదడ, వెన్నునొప్పి, దగ్గు, ఇంద్రియము నీరై మూత్రములో పోవుట, శ్రీలకడకుచేరినను తలచినను పెంటనే స్థితిమైపోవుట సంభోగచింతి గలగనే తనకు తెలియకనే ఇంద్రియముపోవుట, కాలు చేతుల బలహీనత, జ్ఞాపకశూన్యము, దృష్టి హింద్యము, మొదలైన రెక్కలేని వ్యాధులను పోగొట్టి, వీర్యవృద్ధి, ధాతుపుష్టి, రక్తవృద్ధి, భోగశక్తిని అపారముగ గల్గించును. శక్తి విహీనమై దుర్బలమైన గుహ్యదయమునకు బలమునిచ్చి వృద్ధిచేసి రక్తకండరములను పెంపొందించును. సాటిలేని సంభోగానందమును గల్గించును. శ్రీలకు గలుగు ఋతుదోషము, రక్తము అధికముగ స్రవించుట, సంతానాధిక్యమువలన దేహము కృశించుట, మర్మానయవము కృశించుట, బలహీనము, మర్మస్థానమున దురద, మంట, నొప్పి, వేడిచే తెలుపుకారుట, చర్మ సంబంధమైన మేహవ్యాధులు మొదలైన అనేక వ్యాధులను ఖండించి దేహమునకు, పుష్టి, బలము, కాంతిని కల్గించును. ½ పాను టిన్ను 1.కి 2.12-0 తపాలాచార్జి 0.12-0

ధనలక్ష్మి అందు కో., సౌకారుపేట పోస్టు, మదరాసు.